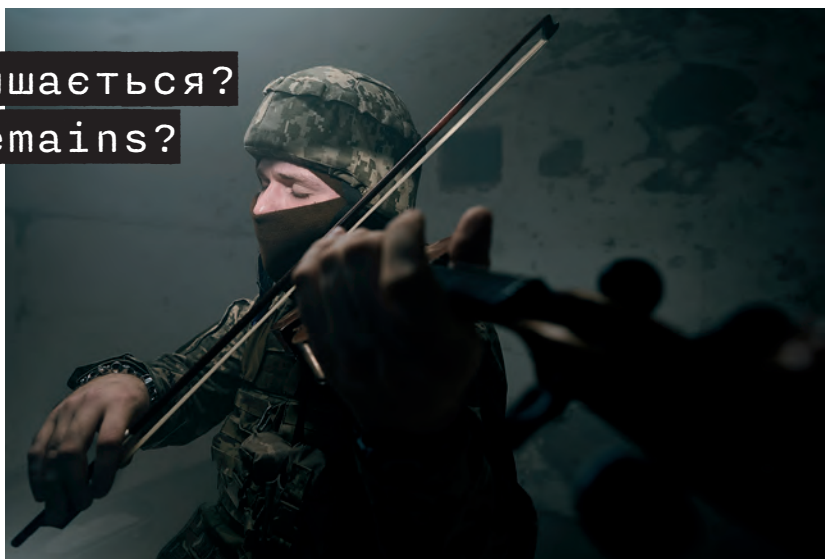

Was bleibt?

Що залишається?

What remains?

Підтримайте Україну!
Unterstützen Sie die Ukraine!
Support Ukraine!

Kostjantyn und Wlada Liberow sind Fotografen aus Odessa, die ihre kreative Laufbahn vor vier Jahren begannen – mit künstlerisch-emotionalen Liebesgeschichten. In dieser Zeit erlangten sie Anerkennung als einige der bekanntesten Fotograf*innen in ihrem Genre. Mit Beginn des umfassenden Krieges in der Ukraine verlagerte sich ihr Fokus auf künstlerische Dokumentarfotografie. Ihre Aufnahmen aus den Brennpunkten des Landes wurden viral in den sozialen Medien und veröffentlicht in renommierten internationalen Medien, BBC, Welt, Vogue, Forbes, sowie auf den offiziellen Plattformen des Präsidenten der Ukraine und anderer staatlicher Einrichtungen. Ihr Ziel: Die Wahrheit über den Krieg in der Ukraine durch Fotografie sichtbar machen – als Werkzeug des Bewusstseins und der Harmonie. „Die Augen des Krieges zu sein, ist eine Verantwortung. Denn wir tragen Verantwortung für das, was wir zeigen, und wie wir es vermitteln – welche Botschaften wir transportieren.“
– Wlada und Kostjantyn Liberow

Костянтин і Влада Ліберови – фотохудожники з Одеси, які розпочали свою творчу діяльність чотири роки тому, працюючи над артистично-емоційними історіями про кохання. За цей час вони здобули визнання як одні з найвідоміших фотографів у своєму жанрі. Після початку повномасштабної війни в Україні їхня практика переорієнтувалась на художню документалістику. Їхні знімки з гарячих точок України стали вірусними у соціальних мережах і були опубліковані в авторитетних світових медіа, BBC, Welt, Vogue, Forbes, а також на офіційних платформах Президента України та інших державних установ. Метою творчості Ліберових є донести світу правду про війну в Україні, використовуючи фотографію як інструмент усвідомлення й гармонії. «Бути очима війни – це відповідальність, бо ми несемо відповідальність за те, що показуємо, і за те, як це транслюємо, які меседжі несемо.»
– Влада і Костянтин Ліберови

Kostiantyn and Wlada Liberov are photo artists from Odesa who began their creative journey four years ago, working on artistic and emotional love stories. Over time, they gained recognition as some of the most prominent photographers in their genre. With the onset of the full-scale war in Ukraine, they shifted their focus toward artistic documentary photography. Their images from Ukraine's frontlines went viral on social media and were published in globally respected outlets, BBC, Welt, Vogue, Forbes, as well as on official platforms of the President of Ukraine and other government institutions. The Liberovs' mission is to share the truth about the war in Ukraine with the world, using photography as a tool of awareness and harmony. "To be the eyes of war is a responsibility. Because we are responsible for what we show, how we transmit it, and what messages we carry."
– Wlada and Kostiantyn Liberov

09.04.2025

Pokrovsk. A gaping, bloody wound. With logistics destroyed, the city faces a humanitarian catastrophe. Daily shelling: 30-60 air-dropped bombs per day erase entire neighborhoods. Hunger and disease loom. The dead lie in the streets — no one left to bury them. This is horror you cannot hide from.

Pokrowsk. Eine offene, blutende

Wunde. Ohne funktionierende Logistik herrscht eine humanitäre Katastrophe. Tägliche Bombardierungen: 30-60 Schläge mit Luftbomben pro Tag. Hunger und Krankheiten drohen. Leichen liegen auf den Straßen — niemand bleibt, um sie zu beerdigen. Ein Albtraum, dem man nicht entkommen kann.

Покровськ. Велика, кривава, відкрита рана. Через зруйновану логістику — гуманітарна катастрофа. Щоденні обстріли: КАБи зносять райони по 30-60 ударів на день. Попереду — голод і хвороби. Тіла загиблих лишаються на вулицях — нікому ховати. У кращому випадку — сусіди. У гіршому — ніхто. Люди гинуть у себе вдома, на вулиці. І від цього нікуди втекти.

Wir dachten, der Schmerz könne nicht schlimmer werden. Dann — der Anschlag in Sumy. Drei Säрге. Eine Familie: Natalja, Mykola, Maksym — 11 Jahre alt. Gläubige Menschen. Zusammen in der Kirche. Zusammen gestorben. Nur die Großmutter blieb. „Steh auf, mein Enkel... du hast doch nicht gelebt.“

Ми думали, що боляче вже не буде. Але потім — Суми. Теракт. Три труни. Одна родина: Наталя, Микола, Максим — 11 років. Віруючі. Разом у церкві. Разом загинули. У них залишилась лише стара бабуса. Не могла повірити — «Онучок, вставай... ти ж не пожив».

We thought it couldn't hurt more. Then — Sumy. A terrorist attack. Three coffins. One family: Natalia, Mykola, and 11-year-old Maksym. Devout, faithful people. Together in church. Together they died. Only the elderly grandmother remains. "Wake up, my boy... you never got to live."

17.04.2025

29.12.2023

Alle unsere gesellschaftlichen Diskussionen sind nichts im Vergleich zu dem, was uns droht, wenn wir uns nicht vereinen. Über 110 Raketen. Hunderte Verletzte.

Усі наші суспільні суперечки — ніщо в порівнянні з тим, що нас чекає, якщо ми не об'єднаємося. Понад 110 ракет.

All our societal debates mean nothing compared to what awaits us if we don't unite. Over 110 missiles. Hundreds injured.

Mychajlo wurde schwer verwundet — verlor ein Auge und erlitt schwere Beinverletzungen. Während seiner Rehabilitation wurde ihm klar: Er hat die richtige Frau gewählt. Wladyslawa steht ihm bei, pflegt ihn liebevoll. Sie heirateten auf dem Gelände des Superhumans-Zentrums. Wenn wir in all diesem Chaos noch lieben können, dann ist nicht alles verloren. Das Gute wird siegen.

Михайло зазнав тяжкого поранення — втратив око та отримав серйозні травми ніг. Під час реабілітації він усвідомив: він обрав саме ту жінку. Владислава була поруч, ніжно доглядала за ним, підтримувала в усьому. Вони одружилися на території центру Superhumans. Якщо ми здатні любити навіть серед цього хаосу — значить, не все втрачено. Добро переможе.

08.03.2025

Mykhailo was severely wounded — he lost an eye and suffered serious leg injuries. During his rehabilitation, he realized: he had chosen the right woman. Wladyslawa stood by him, caring for him with love and tenderness. They got married on the grounds of the Superhumans Center. If we are still able to love in the midst of this chaos, then not all is lost. Goodness will prevail.

16.02.2025

Frontabschnitt Kurachiv. Täglich kämpfen Sanitäter um das Leben Verwundeter. Manchmal scheint es ein ungleicher Kampf. Die Einsätze beginnen meist bei Nacht, nur dann ist Rettung möglich. Mehrere Soldaten auf Tragen. Einer mit Kopfschuss, der Unterkiefer fehlt. Der Feind feuerte aus sieben Metern Entfernung. Er, und seine Kameraden, sind tot. Wieder ein russischer Kleingruppensturm.

Курахівський напрямок. Медики щодня борються за життя поранених. Іноді здається — ця боротьба нерівна. Все починається ближче до ночі — тільки тоді є шанс евакуації. Кілька піхотинців на носачах. Один із них — кульове поранення в голову. Частина щелепи немає. Ворог вистрелив із 7 метрів. Той, хто стріляв, і ті, хто був з ним — вже мертві. Це був черговий штурм малими групами. Без дати — свідчення фронту.

Kurakhove sector. Medics fight daily for the lives of the wounded. Sometimes it feels like an unfair fight. Evacuations usually begin at night — the only chance. Several infantrymen on stretchers. One, a gunshot wound to the head, jaw shattered. The enemy shot from seven meters. That soldier, and his group, are gone. Another Russian small-group assault.

17.12.2022

Auf dem Foto: Moisej @moisei.bondarenko — ein professioneller Geiger und Musiker. Und auch Soldat der ukrainischen Armee. Moisej spielt mit Hingabe. Er ist ein Held. Und er hat ein Lied geschrieben — ein Lied, das direkt ins Herz geht. Es erzählt vom Schmerz und der Hoffnung der Ukraine.

На фото — Мойсей @moisei.bondarenko. Професійний скрипаль, музикант. А ще — військовий ЗСУ. Мойсей грає неймовірно. Він герой. І він написав пісню. Таку, що торкає серце. Бо в ній — те, що переживає Україна.

In the photo: Moisei @moisei.bondarenko, a professional violinist and musician. And also a soldier of the Armed Forces of Ukraine. Moisei plays beautifully. He is a hero. He wrote a song, one that touches the heart. In its melody lies all that Ukraine is living through.

04.10.2025

Wowschansk gibt es nicht mehr.
Nichts ist geblieben. Nur Staub.

Вовчанська більше не існує.
Не залишилося нічого. Тільки пил.

Vovchansk no longer exists.
Nothing remains. Only dust.

Torezk.

Торецьк.

Toretsk.

13.11.2024

Kyjiw nimmt Abschied von Schauspieler und Soldat Jurij Felipenko. Er war nur 32 Jahre alt. In solchen Momenten erscheinen Worte leer. Wir haben so viele gesagt – kein einziges bringt uns unsere Besten zurück. Jurij ging freiwillig an die Front. Er hätte auf der Bühne stehen, das ukrainische Theater aufbauen und mit seiner Frau Katja glücklich sein sollen.

Київ прощається з актором і воїном Юрієм Феліпенком. Йому було лише 32 роки. У такі моменти слова здаються порожніми. Ми сказали їх уже так багато – але жодне не поверне наших найкращих. Юрій добровільно пішов на фронт. Він мав стояти на сцені, творити український театр, бути щасливим разом із дружиною Катею.

Kyiv says farewell to actor and soldier Yuri Felipenko. He was only 32 years old. In moments like this, words feel empty. We've spoken so many – yet not a single one can bring back the best of us. Yuri volunteered to go to the front. He should have been standing on stage, building Ukrainian theatre, and living happily with his wife Katia.

20.06.2025

Ich erinnere mich an keine Nacht, die in Kyjiw schlimmer war als diese. Mit Beginn des Alarms — U-Bahn, Schutzräume, Kinder und Tiere auf dem Boden. Gegen 1 Uhr der erste Einschlag. Shaheds und ballistische Raketen. Wohnhäuser im Epizentrum. Menschen verstecken sich auf Fluren. Als es ruhiger wurde, brannte Kyjiw. Rot und schwarz. Kein Atemzug möglich. Doch die Angriffe hörten nicht auf. Weniger Drohnen, mehr Raketen. Morgen-grauen? Nur Rauch am Himmel. Eine einzige Nacht. Und wir haben keinen anderen Ort. Die Ukraine ist unser Zuhause.

Я не пам'ятаю ночі страшнішої за цю в Києві. З початком тривоги — метро, укриття, діти, тварини на підлозі. Вже о першій — перший удар. Шахе́ди й балістика летять один за одним. Житлові будинки — епіцентр. Люди ховаються у коридорах. Година в темряві, під гуркіт вибухів. Коли затихло, Київ горів. Усе червоно-чорне. Дихати нічим. Дим, гар. Але атака тривала. Менше шахедів, більше балістики. Служби гасять пожежі під новими ударами. Світанку не було, лише чорне небо. Це тільки одна ніч. Нас вбивають. І нам нікуди йти. Україна, наш дім.

I don't remember a night in Kyiv scarier than this one. As the sirens began — I went to a metro station. Kids, animals, lying on the floor. By 1 a.m. the first impact. Shaheds and missiles. One after another. Apartment buildings hit. People hiding in hallways. When it quieted — Kyiv was burning. Red and black. Smoke thick, hard to breathe. The attack didn't stop. Fewer drones, more missiles. First light? Only dark smoke in the sky. Just one night. They're killing us. And we have nowhere else to go. Ukraine is our home.

04.07.2025

27.09.2023

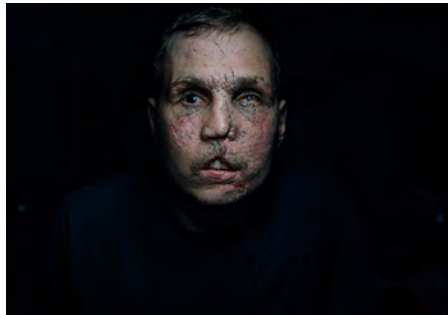
There are things that are almost impossible to comment on. You fall silent — as if you've lost your voice. In your head and heart — a whirlwind of emotions. Rage. Pain. Hatred. Thirst for revenge. The city of Bakhmut. What's left of it. A complete ruin. The city no longer exists.

Es gibt Dinge, die man kaum kommentieren kann. Man schweigt, als ob man seine Stimme verliert. Im Kopf und im Herzen toben die Gefühle: Wut. Schmerz. Hass. Durst nach Rache. Die Stadt Bachmut. Was davon übrig geblieben ist. Eine totale Ruine. Die Stadt existiert nicht mehr.

Є речі, які важко коментувати. Мовчиш — наче втрачаєш здатність говорити. В голові й серці — вирій емоцій. Лють. Біль. Ненависть. Жага помсти. Місто Бахмут. Те, що від нього залишилось. Суцільна руїна. Міста більше не існує.

Serhij. Ein junger Mann, Berufssoldat und Sturmtruppspezialist, der eine Ausbildung im Ausland absolvierte. Bei einem Kampfeinsatz in der Nähe von Marjinka fuhr Serhij auf eine Panzerabwehrmine. Dass er überlebt hat, ist ein Wunder. Doch der eigentliche Kampf begann erst danach. Er verlor beide Beine und erblindete vollständig. Doch es gibt Hoffnung. Ein Auge von Serhij wurde vollständig zerstört, doch um das zweite kämpfen die Ärzte weiterhin. Serhij und seine Familie glauben, dass er wieder sehen wird. Im ersten Monat nach dem Unglück, als Serhij wieder zu sich kam, versteckten seine Angehörigen scharfe Gegenstände. Sie hatten Angst, dass er es nicht verkraftet. Doch das ist nicht Serhij's Weg. So schwer es auch ist, er hat einen großen Traum: eines Tages wieder selbstständig durch die Berge zu wandern, wie er es früher liebte.

Сергій. Молодий хлопець, професійний військовий, штурмовик, який проходив навчання за кордоном. Під Мар'їнкою, під час виконання бойового завдання, Сергій наїхав на протитанкову міну. Те, що він вижив це диво. Однак справжня боротьба для нього тільки почалася. Він втратив обидві ноги і повністю осліп. Однак надія є. Одне око Сергія повністю випалене, але за друге лікарі продовжують боротися. Сергій і його родина вірять, що він знову побачить. У перший місяць після трагедії, коли Сергій прийшов до тяти, його близькі ховали від нього гострі предмети. Боялися, що він не впорається. Але це не про Сергія. І як би не було важко, він має велику мрію: знову самостійно прогулятися горами, як він раніше любив.

23.04.2023

Serhii. A young man, professional soldier, and assault trooper who received training abroad. During a combat mission near Marinka, Serhii hit an anti-tank mine. That he survived is a miracle. But his real battle had only just begun. He lost both legs and completely lost his sight. Yet there is hope. One of Serhii's eyes was irreparably burned, but doctors are still fighting to save the other. Serhii and his family believe that he will see again. In the first month after the tragedy, when Serhii regained consciousness, his family hid sharp objects from him. They feared he might not cope. But that's not who Serhii is. As difficult as it is, he has a big dream: to once again hike through the mountains on his own, as he once loved to do.

18.01.2023

Nadiya was walking her daughter Alisa to kindergarten. A helicopter above — they stopped to look. Seconds later, Nadiya shielded her daughter with her own body from the flames. The helicopter crashed right next to the kindergarten. Ministry of Internal Affairs officials died. Civilians were injured — including Nadiya and little Alisa.

Nadija brachte ihre Tochter Alisa in den Kindergarten. Am Himmel — ein Hubschrauber. Sie blieben stehen. Sekunden später schützte Nadija ihr Kind mit dem eigenen Körper vor dem Feuer. Der Hubschrauber stürzte direkt beim Kindergarten ab. Vertreter des Innenministeriums starben. Zivilisten wurden verletzt — darunter Nadija und Alisa.

Надія вела доньку Алісу до садочка. У небі — гвинтокрил. Вони зупинились подивитися. А вже за мить Надія закривала дитину своїм тілом від вогню. Гвинтокрил розбився просто біля садка. Загинули представники МВС. Постраждали цивільні. Серед них — Надія та Аліса.

Kyjiw. Es war eine schreckliche Nacht. Luftalarm über acht Stunden lang. Russische Shaheds und ballistische Raketen trafen Wohnhäuser. Die Zielscheibe: ganz normale Zivilisten. 14 Tote. 44 Verletzte.

Київ. Це була жахлива ніч. Повітряна тривога тривала понад 8 годин. Російські «Шахіди» та балістичні ракети били по житлових будинках. Ціллю були звичайні мирні жителі. Загинуло 14 людей. Поранено — 44.

Kyiv. It was a terrible night. The air raid lasted over 8 hours. Russian Shaheds and ballistic missiles struck residential buildings. They targeted ordinary civilians. 14 killed. 44 injured.

17.06.2025

29.07.2022

Um zehn Uhr morgens beschossen die Russen eine Bushaltestelle mit Streumunition. Fünf Tote. Viele Verletzte. Mykolajiw.

О десятій ранку росіяни обстріляли зупинку громадського транспорту касетними снарядами. П'ятеро загиблих. Багато поранених. Миколаїв.

At ten in the morning, Russians shelled a public transport stop with cluster munitions. Five dead. Many injured. Mykolaiv.

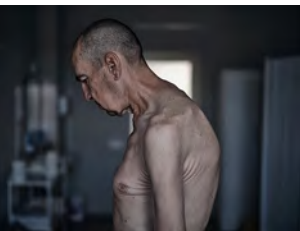
20.11.2024

Zivile in der Frontregion Donezk. Alte, die alles verloren haben. Kinder, die mit ihren Eltern ins Ungewisse fliehen. Für manche ist der Tod weniger furchtbar als das, was kommt.

Життя цивільних на прифронтовій Донеччині. Люди, які втратили все. Старі — зі спустошеним минулим. Діти — з майбутнім у невідомість. Іноді їм страшніше залишатися, ніж помирати.

Civilian life near the front, Donetsk region. The elderly who lost everything. Children heading with parents into complete uncertainty. For some, death is less terrifying than what lies ahead.

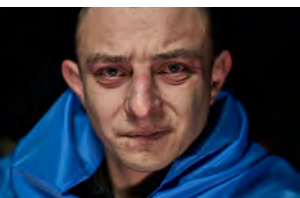

16.09.2024

Auf diesen Fotos sehen Sie einen ukrainischen Soldaten, der vor wenigen Tagen aus russischer Kriegsgefangenschaft zurückgekehrt ist – nach mehr als zwei Jahren Haft. Unsere Soldaten kehren ausgezehrt und 20–40 kg leichter zurück. Der Aufschrei der Welt muss helfen, alle unsere Verteidiger zurückzubringen. Bitte schweigen Sie nicht. Helfen Sie, unsere Menschen nach Hause zu holen.

На цих фотографіях ви бачите українського військовослужбовця, який кілька днів тому повернувся з російського полону – після більш ніж двох років неволі. Наші захисники повертаються виснаженими, втрачаючи по 20–40 кг ваги. Світ має голосно говорити про це, щоб допомогти повернути всіх наших воїнів. Будь ласка, не мовчіть. Допоможіть повернути наших людей додому.

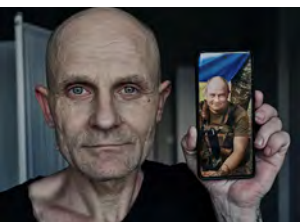
On these photographs, you see a Ukrainian soldier who returned from Russian captivity just a few days ago – after more than two years in detention. Our soldiers come back exhausted, 20 to 40 kilograms lighter. The world must raise its voice to help bring all our defenders home. Please don't stay silent. Help us bring our people back.

Auf dem Foto: ein ukrainischer Soldat nach russischer Gefangenschaft.

На фото – український військовий після російського полону.

In the photo: a Ukrainian soldier after Russian captivity.

01.08.2024

Landwirtschaft in der Ukraine. Ein Mähdrescher arbeitet entlang der Befestigungslinien. Weniger als 15 km bis zur Front.

Сільське господарство в Україні. Комбайн обробляє поле вздовж лінії укріплень. До фронту – менше ніж 15 км.

Agriculture in Ukraine. A harvester works the field along defensive fortifications. Less than 15 km from the front line.

22.11.2022

Keiner von uns hat sich dieses Leben ausgesucht. Einige arbeiteten vor dem Großangriff als Lagerarbeiter oder hatten eigene Läden. Menschen, deren Leben weit entfernt war von Gewalt, griffen zur Waffe, um ihr Heimatland zu verteidigen. Der Schmutz und Schmerz des Krieges hinterlassen Spuren, verändern aber nicht das Wesen. Wir haben dieses Leben nicht gewählt, aber wir sind hier. Es ist beängstigend. Aber wer, wenn nicht wir?

Ніхто з нас не обирав цього життя. Дехто до повномасштабного вторгнення працював на складах або мав власні крамниці. Люди, чие життя було далеким від насильства, взяли до рук зброю, щоб захистити свою Батьківщину. Бруд і біль війни залишають сліди, але не змінюють сутності. Ми не обирали це життя, але ми тут. Це страшно. Але якщо не ми – то хто?

None of us chose this life. Some worked as warehouse workers or owned small shops before the full-scale invasion. People whose lives were far removed from violence took up arms to defend their homeland. The dirt and pain of war leave marks, but they don't change who we are. We didn't choose this life, but we are here. It's frightening. But if not us – then who?

26.06.2024

Auf diesen Fotos: Ein vom russischen Artilleriebeschuss zerstörtes Stadion in Charkiw. Das Stadion wurde für die Euro 2012 gebaut. Erinnern Sie sich an diese Zeit?

На цих фотографіях — зруйнований російською артилерією Харківський стадіон. Стадіон, збудований до Євро-2012. Пам'ятаєте ті часи?

In these photos — a stadium in Kharkiv destroyed by Russian artillery. Built for Euro 2012. Do you remember those times?

12.05.2023

Marjinka. Eine Stadt, die es nicht mehr gibt.

Мар'їнка. Місто, якого більше не існує.

Marinka. A city that no longer exists.

20.04.2025

Das helle Fest der Auferstehung. In diesen Tagen dachten wir: Noch nie in unserem Leben waren wir so oft in Kirchen, wie in diesen schmerzhaften drei Jahren. Doch diese Besuche brachten keinen Frieden. Im Gegenteil — wir kamen, um die Verbrechen mit eigenen Augen zu sehen und zu dokumentieren. Dutzende Kirchen in der ganzen Ukraine wurden von Russland zerstört. Auf dem Foto: die zerstörte Kirche in Kostjantynivka.

The bright holiday of Easter. On this day, we thought: never in our lives have we visited so many churches in Ukraine as in these past three painful years. But these visits did not bring peace. On the contrary — we came to witness and document the crimes of a country that calls itself "spiritual." Dozens of churches across Ukraine — destroyed by Russia. These photos show the ruins of a church in Kostjantynivka.

Світле свято Пасхи. У цей день подумалось: ніколи за все життя ми не були так часто в українських церквах, як за ці три болісні роки. Але ці візити не приносили спокою. Навпаки — ми приходили, щоб на власні очі бачити та фіксувати злочини країни, що називає себе «духовною». Десятки церков і храмів по всій Україні — зруйновані Росією. Ось фото зруйнованої церкви у Костянтинівці.

Ukrainischer Verein in Vorarlberg

Der Ukrainische Verein in Vorarlberg wurde gegründet, um die Ukraine und die von Russlands umfassendem Krieg betroffenen Ukrainer:innen zu unterstützen. Die Arbeit des Vereins umfasst humanitäre Hilfe, die Förderung des Wiederaufbaus in der Ukraine, die Umsetzung sozialer Projekte zur Unterstützung von Kindern sowie die Aufklärung über in der Ukraine begangene Kriegsverbrechen. Ein besonderer Schwerpunkt liegt auf kulturellen Aktivitäten – Ausstellungen, Filmvorführungen und anderen Veranstaltungen, die es dem österreichischen und internationalen Publikum ermöglichen, direkte Einblicke in die Ereignisse in der Ukraine zu gewinnen. Der Verein arbeitet eng mit Unternehmen und zivilgesellschaftlichen Akteur:innen zusammen und betont, dass Unterstützung für die Ukraine heute eine Investition in die Sicherheit von morgen darstellt.

Об'єднання українців у Форарльберзі

Об'єднання українців у Форарльберзі створена з метою підтримки України та українців, які постраждали внаслідок повномасштабної війни, розв'язаної Росією. Діяльність організації охоплює гуманітарну допомогу, сприяння відновленню України, реалізацію соціальних проектів для підтримки дітей та

інформування про воєнні злочини, скоєні на українській території. Особливе місце займає культурна діяльність – проведення виставок, кінопоказів та інших заходів, які надають австрійській та міжнародній аудиторії можливість отримати безпосередні свідчення про події в Україні. Організація також розвиває партнерства з бізнесом та громадськими структурами, підкреслюючи, що підтримка України сьогодні є внеском у безпеку майбутнього.

Ukrainian Association in Vorarlberg

The Ukrainian Association in Vorarlberg was established to support Ukraine and Ukrainians affected by Russia's full-scale war. Its activities include providing humanitarian aid, contributing to the reconstruction of Ukraine, implementing social projects for the benefit of children, and raising awareness about war crimes committed in Ukraine. Cultural engagement plays a key role in the association's work, with exhibitions, film screenings, and other events offering Austrian and international audiences direct insight into the realities of the war. The association collaborates closely with businesses and civil society, emphasizing that supporting Ukraine today is an investment in the security of tomorrow.

Підтримайте Україну!
Unterstützen Sie die Ukraine!
Support Ukraine!

UNITED24

These organizations provide aid to Ukraine.

More information and the full flyer: www.uvv.com.ua